

глæснѣ; като: *кроќк, прѣкролвамъ; стонк, прѣдстојвамъ.*

Окончаніе ямъ зимѣть тія, които съ съставени отъ просты по второ спряженіе съ окончаніе на *и* и прѣди неи съгласны: *ж, ш, ч, р, л, в*, като: *дръжкк, задръжамъ; говоркк, разговарямъ ся; правкк, исправлямъ* и пр.

Окончаніе амъ добывать сложни-ти, кои-то съ съставены отъ просты по второ спряженіе съ окончаніе на *шк* и *дк*, и тогава у послѣдни-ты прѣди *д* ся вмѣта и едно *ж*; като: *лѣшкк, налишамъ; водкк прѣвождамъ; садкк разсаждамъ* и пр.

111. Прости-ти по второ спряженіе, ако имѣть въ прѣдокончательный си слогъ *о*, у сложны-ты ся измѣнява на *а*; като: *молкк, прѣмалямъ; ловкк, залавлямъ ся; солкк прѣсалямъ; коркк, прѣкарямъ*, нъ ако имѣть ся даде окончаніе *явамъ*, такыва сложни удръжать *о*; като: *умолявамъ, прѣсолявамъ, прѣкорявамъ* и пр.

112. У сложны глаголы отъ просты на *ашк*; буквы *аш* ся измѣнявать на *щ*: като: *мѣашкк, прѣмѣщамъ; освѣнь нѣкои* като: *чисшкк, прѣчиствамъ.*

113. Не врьвать по горни-ты правила: *мрж, умирамъ; врж, завирамъ; саж, присипивамъ; клѣнкк, прѣклиномъ.*

114. Сложни-ти отъ глаголы по трете спряженіе имѣть окончанія *вамъ* или *ямъ*; като: *выкамъ, провыквамъ ся; думамъ, прѣдумвамъ; шурямъ, расшурямъ* и пр.